FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)
den 6 juni 1996 *

I mål T-382/94,

Confederazione Generale dell'Industria Italiana (Confindustria), sammanslutning enligt italiensk rätt, Rom,

och

Aldo Romoli, med hemvist i Milano,

företrädda av advokaterna Fausto Capelli, Milano, och Louis Schiltz, Luxemburg, med delgivningsadress i Luxemburg hos den senare, 2, rue du Fort Rheinsheim,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av Giorgio Maganza och Antonio Tanca, båda vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos

* Rättegångsspråk: italienska.

generaldirektören Bruno Eynard vid direktoratet för rättsfrågor vid Europeiska investeringsbanken, 100, boulevard Konrad Adenauer,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 94/660/EG, Euratom av den 26 september 1994 om utnämning av medlemmarna i den ekonomiska och sociala kommittén för perioden mellan den 21 september 1994 och den 20 september 1998 (EGT nr L 257, s. 20),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh och J. D. Cooke,

justitiesekreterare: byrådirektören Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 15 februari 1996,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 Genom artikel 193 i EG-fördraget upprättas en ekonomisk och social kommitté i Europeiska gemenskaperna (nedan kallad ESK) med en rådgivande funktion.

Denna skall bestå av företrädare för olika grupper inom det ekonomiska och sociala livet, särskilt företrädare för tillverkare, jordbrukare, transportföretag, arbetstagare, köpmän, hantverkare, fria yrken och allmänna samhällsintressen.

2 I artikel 194 första stycket i EG-fördraget fördelas platserna i ESK mellan medlemsstaterna. Enligt artikel 194 andra stycket utses medlemmarna i ESK för fyra år genom enhälligt beslut av rådet. De kan återväljas. Enligt artikel 194 tredje stycket får medlemmarna i ESK inte bindas av några instruktioner och de skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

3 Artikel 195 i EG-fördraget har följande lydelse:

"1. När medlemmar av kommittén skall utses skall varje medlemsstat tillställa rådet en lista med dubbelt så många kandidater som det antal platser som tilldelats statens medborgare.

Vid kommitténs sammansättning skall hänsyn tas till nödvändigheten av att säkerställa en tillräcklig representation för de olika grupperna inom det ekonomiska och sociala livet.

2. Rådet skall höra kommissionen. Det får inhämta synpunkter från europeiska organisationer, som representerar de olika ekonomiska och sociala sektorer som berörs av gemenskapens verksamhet."

Bakgrund

4 I syfte att förnya ESK för perioden mellan den 21 september 1994 och den 20 september 1998, tillsände rådets generalsekretariat den 8 april 1994 gruppen för allmänna frågor en orienterande not, i vilken bland annat vikten av att kunna utse medlemmarna senast i början av september månad 1994 för att arbetet inom de olika sektionerna i ESK skulle kunna fortgå utan avbrott betonades. I noten angavs vidare att det skulle vara lämpligt om utnämningsbeslutet kunde tas av rådet i juli månad 1994, eftersom de nya medlemmarnas mandattid inte skulle börja löpa förrän den 21 september 1994.

5 I denna not sammanfattas rådets utnämningsförfarande enligt följande

"a) varje medlemsstat skall tillställa rådet en lista med dubbelt så många kandidater som det antal platser som tilldelats statens medborgare,

b) gruppen för allmänna frågor skall granska denna lista för att säkerställa jämvikt i fråga om kommitténs sammansättning,

c) Coreper skall göra ett urval bland de kandidater som kan utses,

d) kommissionen skall höras i fråga om detta urval,

e) rådet skall anta ett beslut om utnämning av kommitténs medlemmar för en period av fyra år,

..."

6 Genom beslut 94/660/EG, Euratom av den 26 september 1994 om utnämning av medlemmarna i ESK för perioden mellan den 21 september 1994 och den 20 september 1998 (EGT nr L 257, s. 20, nedan kallat beslut 94/660), enligt det förfarande som benämns "punkt A", utnämnde rådet medlemmarna i ESK för den aktuella perioden. De italienska medlemmarna är de som hade föreslagits i första hand av de italienska myndigheterna. Tre av de tjugofyra italienska medlemmarna är medlemmar i den sammanslutning som är den första sökanden i målet.

7 Den första sökanden, Confindustria, är en italiensk sammanslutning som bland annat har till syfte att på nationell nivå, internationell nivå och gemenskapsnivå företräda italienska service-och tillverkningsföretags intressen i deras kontakter med institutioner och myndigheter samt med ekonomiska, politiska, fackliga och sociala organisationer.

8 Den andra sökanden, Aldo Romoli, är medlem i Confindustria. Han var medlem i ESK från och med den 19 september 1978 till och med den 20 september 1994, eftersom han utsetts under fyra på varandra följande perioder. År 1994 blev han föreslagen i andra hand av den italienska regeringen men utnämndes inte av rådet för perioden mellan den 21 september 1994 och den 20 september 1998.

9 Det är under dessa omständigheter som sökandena, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 2 december 1994, har väckt denna talan.

10 Med stöd av referentens rapport har förstainstansrätten (fjärde avdelningen) beslutat att inleda det muntliga förfarandet utan föregående bevisupptagning. Förstainstansrätten har emellertid begärt att rådet skall inge vissa dokument.

11 Parterna har hörts genom deras sakframställning och genom de svar som har lämnats på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 15 februari 1996. Vid

förhandlingen har rådet på begäran av förstainstansrätten ingett en sammanfattande redogörelse från Corepers möte den 21 september 1994. Förstainstansrätten har beaktat påpekandet från rådets ombud att denna sammanfattande redogörelse, även om den diskussion som ägde rum vid Corepers möte den 21 september 1994 återges i denna, inte kan anses vara en offentlig handling från rådet.

Parternas yrkanden

12 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att talan kan upptas till sakprövning,

— ogiltigförklara beslut 94/660,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

13 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa Confindustrias talan eller i vart fall ogilla den,

— ogilla Aldo Romolis talan,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Om talan kan upptas till sakprövning

14 Rådet anser att den första sökanden inte kan anses vara personligen berörd av beslut 94/660 på det sätt som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget och att talan därför inte kan upptas till sakprövning, eftersom den har väckts av denna part.

15 Förstainstansrätten påpekar att den andra sökanden enligt domstolens rättspraxis (domstolens dom av den 30 juni 1988, CIDA m. fl. mot rådet, 297/86, Rec. s. 3531, punkt 13) är personligen berörd av beslut 94/660, vilket för övrigt inte har bestritts av rådet. Härav följer att det inte är nödvändigt att pröva om den första sökanden kan föra talan, eftersom den andra sökandens talan kan upptas till sakprövning och det är fråga om en och samma talan (domstolens dom av den 24 mars 1993, CIRFS m. fl. mot kommissionen, C-313/90, Rec. s. I-1125, punkt 31).

I sak

16 Sökandena har åberopat två grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 195 i EG-fördraget och den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 190 i EG-fördraget.

Den första grunden som avser ett åsidosättande av artikel 195 i EG-fördraget

Parternas argument

17 Sökandena anser att åsidosättandet av artikel 195 i EG-fördraget för det första består i att rådet inte har granskat den lista som den italienska regeringen har lämnat och att kommissionens yttrande har anhängiggjorts på ett felaktigt sätt, för

det andra består i att representativiteten av vissa kandidater har bedömts felaktigt och för det tredje består i att industriföretag av detta skäl inte i tillräcklig mån är representerade i ESK. Sökandena har betonat att dessa argument skall bedömas gemensamt och inte var för sig, till stöd för att det ifrågasatta beslutet är felaktigt.

18 Vad särskilt beträffar det första argumentet har sökandena gjort gällande att rådet inte ens har gjort en egen bedömning av om de kandidater som fanns på de listor som inlämnades, är representativa. I stället för att göra ett urval mellan de 48 namn som hade föreslagits av Italien, nöjde sig rådet med att utan diskussion ta listan över de personer som hade föreslagits i första hand och därmed uteslöts samtliga personer som hade föreslagits i andra hand.

19 Sökandena har även i sin replik begärt att kommissionens yttrande skall inges för att kunna bedöma om det förfarande som följts har gått riktigt till.

20 Beträffande det andra argumentet har sökandena, till stöd för att artikel 195 har åsidosatts, även gjort gällande bland annat att Aldo Romolis representativitet har bedömts felaktigt. Aldo Romoli var medlem i ESK mellan år 1978 och år 1994 och ordförande på avdelningen för "energi, kärnkraft och forskning" mellan år 1982 och år 1994. Sökandena anser att den enda anledningen till att han inte återvaldes var att hans namn inte fanns med på den lista över de kandidater som föreslogs i första hand. Sökandena har jämfört hans situation med den för en annan äldre medlem som fanns med på listan över förstahandskandidater och som blev återvald för perioden mellan år 1994 och år 1998.

21 Sökandena anser att rådet även har bedömt representativiteten felaktigt genom att till ESK utse en medlem av Associazione Liberi Imprenditori Autonomisti (ALIA) (medlemmen Amato), en sammanslutning som i realiteten bara har ett hundratal medlemmar i hela Italien och som, i stället för att representera en ekonomisk grupp, enbart består av företagsledare som delar samma politiska ideologi.

22 Slutligen har sökandena genom sitt tredje argument gjort gällande att industriföretag för närvarande är underrepresenterade i ESK. Att denna representation är otillräcklig framgår av en jämförelse av förhållandet mellan representanter/representerade för den nuvarande perioden och den tidigare perioden.

23 Rådet har svarat att det inte genom de uppgifter som svaranden har framfört på något sätt framgår att sammansättningen av ESK till följd av det omtvistade beslutet inte uppfyller de krav som anges i artikel 195.1 andra stycket i fördraget.

24 Rådet har gjort gällande att medlemmarna i ESK har utsetts helt oberoende av varandra i egenskap av representanter för olika grupper inom det ekonomiska och sociala livet och inte i egenskap av representanter för sammanslutningar. Rådet har tillagt att det framgår av domstolens rättspraxis att denna representation skall bedömas på gemenskapsnivå och inte på nationell nivå (den ovannämnda domen i målet CIDA m. fl. mot rådet) och påpekat att inget av sökandenas argument visar att det omtvistade beslutet inte uppfyller kravet på att det skall föreligga en tillräcklig representation av de olika ekonomiska och sociala grupperna inom gemenskapen.

Förstainstansrättens bedömning

25 Sökandena har för det första gjort gällande att rådet nöjde sig med att godkänna listan över Italiens förstahandskandidater utan att göra en egen bedömning av om de italienska kandidaterna var representativa.

26 I detta hänseende skall det påpekas att rådet, för att bedöma om sammansättningen av ESK på gemenskapsnivå kan anses säkerställa en adekvat representation för de olika grupperna inom det ekonomiska och sociala livet, skall göra en egen bedöm-

ning av representativiteten av samtliga kandidater som finns med på de nationella listorna och inte anse sig bunden av den åtskillnad som medlemsstaterna gör mellan de kandidater som har föreslagits i första hand och de som har föreslagits i andra hand (se den ovannämnda domen i målet CIDA m. fl. mot rådet, punkt 24).

27 I förevarande fall anser förstainstansrätten att man inte enbart av den omständigheten att rådet har utnämnt samtliga kandidater som har föreslagits av Italien i första hand, kan dra den slutsatsen att rådet inte har gjort en egen bedömning av om kandidaterna är representativa.

28 Det framgår vidare av de handlingar som på begäran av förstainstansrätten har ingetts av rådet, att listan över Italiens förstahandskandidater inte antogs utan diskussion i rådets olika instanser. Av dessa handlingar framgår nämligen att gruppen för allmänna frågor, allteftersom den fick in de nationella listorna, gjorde ett första urval bland kandidaterna och översände till Coreper dels en lista över samtliga kandidater som hade föreslagits av varje medlemsstat, dels en lista över varje medlemsstats kandidater vars utnämning Coreper, med reservation för kommissionens yttrande, förutsåg. De franska och italienska listorna översändes till Coreper den 19 september 1994.

29 Det framgår vidare av de handlingar som rådet ingav vid förhandlingen (se punkt 11, ovan) att frågan om utnämning av medlemmarna i ESK därefter har diskuterats vid Corepers möte den 21 september 1994 och att Coreper vid detta möte kunde ta ställning till det beslutsunderlag som skulle underställas rådet för antagande enligt det förfarande som benämns "punkt A", under förutsättning att kommissionen under tiden hade översänt sitt yttrande över de sista listorna.

30 Det skall betonas att medlemmarna i Coreper vid detta möte hade möjlighet att framföra de tvivel de eventuellt hade angående frågan om den sammansättning av ESK som hade föreslagits av gruppen för allmänna frågor hade kapacitet att säkerställa en tillräcklig representation för de olika grupperna inom det ekonomiska och

sociala livet. Det finns inga uppgifter som gör det möjligt för förstainstansrätten att dra den slutsatsen att rådet inte gjort en egen bedömning av de föreslagna kandidaternas representativitet.

31 Av de handlingar som på begäran av förstainstansrätten har ingetts av rådet bekräftas för övrigt att även kommissionen ansåg att en tillräcklig representation för de olika grupperna inom det ekonomiska och sociala livet säkerställdes genom beslut 94/660.

32 I detta hänseende framgår det av den ovannämnda domen i målet CIDA m. fl. mot rådet, att hörandet av kommissionen enligt artikel 195.2 i fördraget har till syfte att ge kommissionen en möjlighet att "bistå rådet med att säkerställa en tillräcklig representation i ESK för de olika grupperna inom det ekonomiska och sociala livet" och att "rådet därför skall höra kommissionen angående de val som det har för avsikt att göra på grundval av de nationella förslagen men inte om de nationella förslagen i sig" (punkt 28).

33 I förevarande fall framgår det av de handlingar som på begäran av förstainstansrätten har ingetts av rådet, att rådets generalsekretariat mellan den 22 juli och den 20 september 1994 beträffande var och en av medlemsstaterna översände såväl en lista över de kandidater som Coreper rekommenderade skulle utnämnas, som en preliminär lista över de kandidater som Coreper räknade med skulle bli utnämnda, till kommissionen för yttrande.

34 Det framgår av den handling som ingavs vid förhandlingen (se ovan, punkt 11), att kommissionen var närvarande vid Corepers möte den 21 september 1994, vid vilket frågan om utnämning av medlemmarna i ESK behandlades och att kommissionen vid detta tillfälle kunde ha fått kännedom om den slutgiltiga listan över kandidater som Coreper rekommenderade skulle utnämnas.

35 Genom flera skrivelser som har tillsänts rådets generalsekretariat mellan den 27 juli och den 23 september 1994 godkände kommissionen de olika nationella listorna. När den sista skrivelsen avsändes den 23 september 1994, genom vilken kommissionen godkände de franska och de italienska listorna, hade kommissionen således kännedom om hela den sammansättning av ESK som Coreper räknade med och hade därför möjlighet att göra de anmärkningar som den ansåg vara befogade. Det skall dock konstateras att kommissionen endast översände sitt godkännande.

36 Sökandena har som stöd för att artikel 195 i fördraget har åsidosatts vidare gjort gällande att Amatos och Aldo Romolis representativitet har bedömts felaktigt.

37 I den mån sökandena har gjort gällande att den felaktiga bedömningen av Amatos representativitet framgår av den omständigheten att han har valt att företräda gruppen fria yrkesutövare i stället för gruppen tillverkare, vid bildandet av de olika arbetsgrupperna inom ESK, anser förstainstansrätten att sökandena inte har visat att denna kandidat hade föreslagits och utnämnts för att företräda tillverkares intressen. Det framgår nämligen av de handlingar som har inkommit under förfarandet att rådet mycket väl kände till vilken sammanslutning Amato tillhörde och därför hade möjlighet att göra en bedömning av om Amato var representativ för olika grupper inom det ekonomiska och sociala livet.

38 Vidare har sökandena inte redogjort för varför Amato, som utövar det fria yrket advokat, inte i tillräcklig mån skulle kunna representera de intressen inom det ekonomiska och sociala livet som ALIA företräder.

39 Beträffande den andra sökanden är det tillräckligt att notera att det inte enbart utifrån den omständigheten att rådet beslutade att inte utnämna honom till medlem av ESK kan dras den slutsatsen att rådet har gjort en felaktig bedömning i fråga om hans representativitet.

40 Det skall slutligen undersökas om beslut 94/660 innebär att gruppen av tillverkare inte representeras i tillräcklig mån, vilket sökandena har påstått.

41 I detta hänseende skall det påpekas att den tillräckliga representation som krävs enligt artikel 195.1 i EG-fördraget skall säkerställas på gemenskapsnivå och att det med beaktande av det begränsade antalet platser är uteslutet att samtliga kategorier inom de enskilda ekonomiska och sociala grupperna kan representeras av en medborgare från varje medlemsstat (se den ovannämnda domen i målet CIDA m. fl. mot rådet, punkterna 17 och 19).

42 Det skall vidare tilläggas att rådet har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning för att på gemenskapsnivå kunna säkerställa en tillräcklig representation för de olika grupperna inom det ekonomiska och sociala livet och att gemenskapsdomstolarnas kontroll följaktligen skall begränsas till att kontrollera att rådet inte har använt sin behörighet på ett uppenbart oriktigt sätt (den ovannämnda domen i målet CIDA m. fl. mot rådet, punkt 18).

43 I förevarande fall anser förstainstansrätten att sökandena inte har visat att gruppen av tillverkare inte säkerställs en tillräcklig representation inom ESK genom beslut 94/660. Sökandena har nämligen begränsat sig till det italienska sammanhanget och har inte framfört några uppgifter som skulle göra det möjligt för förstainstansrätten att bedöma om tillverkares intressen är tillräckligt representerade inom hela ESK. Härav följer att även om den italienska representationen av tillverkare har minskat, vilket har påståtts av sökandena, går det inte att därav dra slutsatsen att tillverkare inte säkerställs en tillräcklig representation i ESK på gemenskapsnivå.

44 På grund av vad som ovan har anförts skall den första grunden avseende ett åsidosättande av artikel 195 i fördraget förkastas.

Den andra grunden som avser ett åsidosättande av artikel 190 i EG-fördraget

Parternas argument

45 Sökandena har gjort gällande att det omtvistade beslutet helt saknar motivering, vilket gör det omöjligt för förstainstansrätten att göra en rättslig kontroll av rättsakten.

46 Sökandena anser att enbart ett ordagrant återgivande i ingressen till det omtvistade beslutet av lydelsen av artikel 195 i fördraget inte kan anses utgöra en tillräcklig motivering (domstolens domar av den 4 juli 1963, Tyskland mot kommissionen, 24/62, Rec. s. 123, av den 26 juni 1986, Nicolet Instrument, 203/85, Rec. s. 2049, och av den 21 november 1991, Technische Universität München, C-269/90, Rec. s. I-5469).

47 Rådet har svarat att det omtvistade beslutet uppfyller motiveringsskyldigheten, eftersom de viktigaste rättsliga och faktiska uppgifterna på vilket beslutet är grundat finns med i detta.

48 Rådet kan inte se hur det, i fråga om ett beslut om utnämning av 189 medlemmar i ESK, skulle kunna ge en detaljerad redovisning av skälen till varför rådet valde de kandidater som utnämndes och inte de andra.

Förstainstansrättens bedömning

49 Förstainstansrätten påminner om att enligt en fast rättspraxis (se exempelvis domstolens dom av den 7 maj 1991, Nakajima mot rådet, C-69/89, Rec. s. I-2069, punkt 14), skall det av den motivering som krävs enligt artikel 190 i fördraget klart

och otvetydigt framgå vilka överväganden som den av gemenskapens institutioner som har antagit den omtvistade rättsakten har lagt till grund för sin bedömning, så att de personer som berörs kan få kännedom om skälen till den beslutade åtgärden för att kunna försvara sina rättigheter och för att gemenskapens domstolar skall kunna utöva sin kontroll.

50 Förstainstansrätten konstaterar att det i detta beslut, förutom de överväganden som anges i ingressen till beslut 94/660, anges vilka personer som har utsetts till ESK från varje medlemsstat. Vidare anges, under namnet på var och en som har utsetts, vilken befattning eller tillhörighet de har, vilket gör det möjligt att fastställa de ekonomiska och sociala intressen som de är lämpade att representera i ESK. Förstainstansrätten anser att det i beslut 94/660, såsom detta har utformats, ges en tillräcklig motivering avseende valet av medlemmarna i ESK i förhållande till de krav på representativitet som anges i artiklarna 194 och 195 i fördraget och att beslut 94/660 således är tillräckligt motiverat.

51 Härav följer att denna grund skall förkastas.

52 Eftersom sökanden inte har vunnit framgång med någon av sina grunder, skall talan ogillas.

Rättegångskostnader

53 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökandena har tappat målet, skall de förpliktas att solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande dom:

1) Talan ogillas.

2) Sökandena skall förpliktas att solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.

Lenaerts Lindh Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 juni 1996.

H. Jung K. Lenaerts

Justitiesekreterare Ordförande